

24-02- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

† Μνήμη τῆς α' εβ' εύρεσεως τῆς πυμάς κεφαλῆς τοῦ Ἅγίου
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀ μήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίφαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἔκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἔκει ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, δὸν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ”Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “**Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη

1. ρι ε ε λε ε ε η σον δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
2. ρι ε ε λε ε ε η σον λι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λι
3. ρι ε ε λε ε ε η σον Δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δι
4. ρι ε ε λε ε ε η σον Δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δι
5. ρι ε ε λε ε ε η σον λι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λι
6. ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι

ΕΤΕΡΑ.

1. ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
2. ρι ε ε ε λε ε ε η η σον λι
δι Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον λι
3. ρι ε ε λε η η σον Δι
δι Κυ ρι ε ε λε η η σον Δι

4. ν̄ Κυ ρι ε ε ε λεη σοο ον η
5. ν̄ Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. ν̄ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. ν̄ Κυ ρι ε ε λε η σον
8. ν̄ Κυ ρι ε ε λε η σον
9. ν̄ Κυ ρι ε ε λε η σον
10. ν̄ Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. ν̄ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. ν̄ Κυ ρι ε

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ ἡ'.
Ψαλμὸς ρυμ' (140).

Ὕχος π̄ Ἡ πα

π̄ Κυρι ε ε κε ε κρα α α ζα α προ ος
 σε ρ ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
 ο ον μου Κυ υ ρι ε ε π̄ Κυ ρι ε ε
 κε ε ε κρα ζα α προ ο ος σε ρ ει
 σα α α α κου σο ον μου ου προ ο ο σχες
 τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω
 ω ω ως μου π̄ εν τω κε κρα γε ναι με
 ε προ ο ος σε ρ ει σα κου σο ον μου Κυ υ
 ρι ε

Κατεβαίνει τον πρόποδαν
 ο σε ευχη η η μου ως θυμι α α μα α
 ε νω ω ω πι ο ο ο ον σου πρεπει
 τω ω ω ων χει ρω ω ων μου ου θυ σι
 α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η χρι ει σα κου
 σο ον μου Κυ ρι ι ε

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τωστομα τι
 μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου χρι

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

προφασεις εν α μαρ τι ι αις ^χ_ῷ

^π ^χ_ῷ Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις

την α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω

με τατων εκλεκτων αυ των ^χ_ῷ

^π ^χ_ῷ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^Ἄ ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου ^χ_ῷ

^χ_ῷ Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των ^χ_ῷ κα τε πο θη σαν ε χο

με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^χ_ῷ

^χ_ῷ Ἄ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο

τι η δυνάθη σαν ^Δω σει παχος γης ερ ραγη ε
 πι της γης ^Δδι ε σκο ρπι σθη τα ο στα αυ
 των παρατον Α αδην ^χqq

^χ ^Δ τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε
 οι ο φθαλμοι οι μου ^Δε πι σοι ηλ πι σα μη
 αν τα νελης την ψυ χηη μου ^χqq

^χ ^Δ Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ
 νε στη σαν το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των
 ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν ^χqq

^π ^χ ^Δ Πε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των
 οι α μαρ τω λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ

ε ως αν πα ρε ελ θω ^χ_ῷ

^χ_ῷ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω ^π νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^χ_ῷ

^χ_ῷ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγ γε λω ^χ_ῷ

^χ_ῷ Εν τω ε κλει πειν εξ ε μου το Πνευ μα

μου και συ ^π ε γνως τας τρι βους μου ^χ_ῷ

^χ_ῷ Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο

μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ^χ_ῷ

^χ_ῷ Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ_χ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^χ_χ
 πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ
 εστινο εκ ζη των την ψ χη ην μου ^χ_χ
 Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα
 συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν
 γη ζων των ^χ_χ
 Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ^ν
 ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα ^χ_χ
 Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
 των με ^Δ_χ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
 με ε ^χ_χ

κ

χ ḡ Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου ντου ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο
μα τισου ς

χ ḡ Ε με υ πο με νου σι δι και οι ν ε
ως ου αν τα πο δω ως μοι ς

χ ḡ Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ν ει σα α κου σον της φω
νης μου ς

χ ḡ Γεν η θη τω τα ω τα σου προ σε χον
τα ν εις την φω νην της δε η σε ως μου ς

Σπιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ὕχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκηπιῶν.

χ^M κυριε ρι ε τις υ ποστη σε
ται χ^q ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
στιν χ^q

Χαίροις ἡ Ἱερὰ Κεφαλή, καὶ φωτοφόρος
καὶ Ἄγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι,
καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχος
διακόψασα, πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς
καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον
ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ
Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον
σκηνώσασαν, τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ
μεσιτεύσασα χάριτος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

χ^M νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
χ^q Ε

μει να σε Κυ ρι ε ^χ_ÿ υ πε μει νεν η
 ψ χη μου εις τον λο γονσου ^χ_ÿ ηλ πι σεν
 ηψ χη ημου ε πι τον Κυ ριον ^χ_ÿ

Χαίροις ἡ Ἱερὰ Κεφαλή, καὶ φωτοφόρος
 καὶ Ἄγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι,
 καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχος
 διακόφασα, πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς
 καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον
 ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ
 Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον
 σκηνώσασαν, τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ
 μεσιτεύσασα χάριτος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν διθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

^M
^χ_ÿ **Ἄ** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος ^χ_ÿ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^K_ÿ ελ πι
 σατωΙσ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον ^χ_ÿ

Сτάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδιθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ὁρίθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὅμβριζοντος τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτῃ εὔρεσει, περιχαρῶς ἔορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπί. ^M χ̄ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το
 ς ος ^χ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω
 σις ^χ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
 ηλ ^χ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ
 του ^χ

Сτάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδιθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ

θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς
ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν
στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὅμβριζοντος τοῖς
βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν,
τὴν ὄντως ἀοιδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτῃ εὑρέσει,
περιχαρῶς ἔορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης,
τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Σπίχ. Η νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

τα ε θνη η ε παι νε σα τε αυ το ον παν
τες οι λα οι

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα
σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας,
τὰς σωτηρίους ὁδούς, θείαις ὑποθήκαις
βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν
ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτιμηθεῖσα τοῦ
σώματος, τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν,
ῶσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος.
Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε,
ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Σπίχ. ^π
 ο τι ε κρα ται ω θη το ε
 λε ος αυ του εφ η μας ^χ και η α λη
 θει α του Κυ ρι ου ^χ με ε νει εις τον αι
 ω να ^χ ^χ

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὀδούς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτιμηθεῖσα τοῦ σώματος, τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος. Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἅγιος πατέρα.

Πάτερ ἡμῶν ο οὗτος Πατρί καὶ καὶ αἱ
 γῆ ω καὶ αἱ γῆ ω Πνευματικαὶ^π
 τι^π
 Θησαυροῖς εν θεῷ ων δωματεῖοι εἰς
 ων ηθεῖοι φρουροῖς καὶ βασιλεῖοι σου Προ-
 δρόοι οἱ μετεκτωντης γης λαγοί^π
 νων ων ανείται εἰ εἰ λεπτή η
 μεις πιστωταί αρσαί αί αί με εί
 ενοί καὶ προσκυνουσιντες εν δόσοι ζε
 πλούτου μενδιαί ασου Χριστου βαπτισταί

Διαν μα α των τα πα ρα α α δο ο
 ξα και των πται σμα α των τη ην συγχω ω
 ω ρη η η η σιν π

Δογματικόν Θεοποίου τοῦ Δ' ἥχου

Διὰ τὴν απόδοση τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος

Ἅγιος ἦ Πά

π
καὶ νυ συ συ συ καὶ α α α ει π
τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
ων Α α α μην π
π
φη δι α α σε π Θε ο πα τωωρ Προ ο
φη η η τη ης Δα α α βιδ π με λω δι
κως πε ρι ι σου προ ο α α νε φω ω ω
νη η η η σε Δι τω με γα λει ει α σοι ποι
η η η σα α α αν τι πα ρε ε ε στη
η βα σι λι ι σα α εκ δε ξι ω
ω ω ων σου π σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζωω

η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π_π ο α
 πατωρ εκ σου ε να ανθρω πη η σαι ε ευ δο
 κη η η σα ας Θε ε ε ος ^π_π ι ι να τη ην
 ε α αυ του α να πλα α α ση η ει
 κο ο ο ο να ^π φθια ρει ει σαν τοι οις πα α α
 α α θε ε ε ε σι ^μ Δ και το πλα νη θε ε ε
 εν ο ο ρει ει α λωω τον ε ευ ρων προ ο
 ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις α α
 να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα
 γα α α α γη ^π και τω ι δι ω θε λη μα α
 τι ταις ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ

να α α α με ε ε ε σι και σωση Θε ο
 το κε τον κο σμον Χρι ι στος ^Δ ο ε χων το ο
 με ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε
 λε ε ο ο ο ^Π ο ος ^π
B
q

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρὸν.

Ὕχος περὶ Δι

Φῶς ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης 6
 α θα α να α του Πα τρος Δου ρα νι
 ι ι ου Δ α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε 6 ελ θο ο ο ο
 ο ον τες Δ ε πι ι τηνη λι ου δυ υ υ
 σιν Δ ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον ζ' υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον 6 α ξι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις ζ' γι ε ε Θε ε ε

ου ου ^Β ζω η η η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος ^{ζ'}
 σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ^{Γ Μ}

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὕχος πᾶν Νη

χριδον δου δη εν λο γει ει τε τον Κυ
ριον παντες οι δου ου λοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. ἔτι δούσῃ εὐλόγει εἰ τε
τον Κυρὶ ον παντες οι δουσουλοι Κυρὶ ι
ου πουου ου ου ου ου

Προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ὕχος δι.

Ὕχος δὲ Δι

Ἄ ^χ κ ^υ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δις) ⁶
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. ^χ κ ^υ ρι ος ει σα κου σε ται αι
μου ^{ζ'} εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το
ον ^ἄ

Προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἅγιος Ἡχος Πά

Ἐχεὶς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καταδίκην
 πρὸς τοὺς πασας τας η μερας της ζωης μου
 ζει με δὲ πασας τας η μερας της ζωης μου
 (Δις) πρὸς

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Ἐχεὶς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καταδίκην
 πρὸς τοὺς πασας τας η μερας της ζωης μου
 ζει με δὲ πασας τας η μερας της ζωης μου
 η ης μου πρὸς

Προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Homework

χ χ ρ Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον

Θεος Θεος εν τω ο νο μα τισουσωσον

με ν' και + εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις

二 (Δίς)

χ
q

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὰ δήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ἔτεις τέσσαρες +

^χ_q Ο Θεος εν τω ο νο μα τι

σου σω σον με ν' και + εν τη δυ να μει σου κρι

۲۷۰

νει ει εις με ε ε

χ
g

Προκείμενον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ὕχος πᾶς Βου

χ Δ Η βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου Δ του ποι η σαν τος Δ τον ου ρα νο ον και
 την γην (Δίς) 6

Στίχ. Ὑρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
 δθεν ἔξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. χ Δ Η βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου Δ του ποι η σαν τος Δ τον ου ρα
 νο ον και την γη η η

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος Βαρύς γη

Ἄνθι Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει Δῆτο ε
 λε ο ος σου προφῆτα ασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
 Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
 λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ἄνθι Θε ος αν τι λη η πτωρ
 μου ει ει Δῆτο ε λε ο ος σου προφῆτα ασει με ε
 ε

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Καταξίωσον,** Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει Ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἐλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἐλαύνει.

Σπιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ὕχος β'.

὾τε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλήν, τὴν ἀποτυμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν, ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἱαμάτων ἡμῖν, ἦν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῇ Ἡρώδιᾳ συμπλεκόμενος.

Σπίχ. Εκεῖ ἔξανατελῷ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἥτοι μασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

“Ωσπερ ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγούμενη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν, ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὅμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Σπίχ. Εὔφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ’ αὐτὸν.

Πάλαι ὥσπερ θεῖος θησαυρός, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὥσπερ

πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα... τῶν Ἀποστόλων τοῦ Προδρόμου.

Ὕχος Δι

Χεὶς Δοόοζα Πααατριιικαι
γιωκαιαγιιιωΠνεεευμα
τι

Ὕ των θειων εν νοιων η σε βασμιι
ιος θηη κη και της αρρητου ου ου σι
ιιας τρανως η προβλεψασα το μυ
στηηηριον κααραααασου ως
εκ λα γονων μη τρικων εκ των ταμειων
της γης σημερον ανα τετααλκεν Ιω
ααανηπανεεευφηηηημε

καὶ εὐ ω δί ασε πασαντην υ φη η
 η λι ον ἄ α γι α σμου προ χε ου σα α μυ
 υ υ ρον ἄ και νο η τως κη ρυ υ υ ιτ του
 ου ου σα ἄ με τα νοι ας ο ο δον ἄ και τω
 Σω τη ρι των ο λων πρε ε ε σβευ ου ου σα
 υ υ περ των ψυ υ χω ω ων η η η η
 μων

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ὕχος β'.

Ὕχος πα

π Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην π

π Χαι ρε η ελ πις η μων Θεο το κε Α

χραν τε π χαι ρε η δι Αγ γελου δε ζα με νη
η το χαι ρε π χαι ρε η τε κου σα Πα τρος το

α παυ γα σμα π εν λο γη με νη χαι αι ρε σε μη

πα να γι ι α Παρ θε νε μο ο νη πα νυ

μνη τε π σε δο ζα ζει πα σα κτι σις την Μη

τε ρα του φω το ο ος π

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄντο σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἐλέησον ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,**
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ό ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀ μήν.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἔχος ἦ Δι

Ἐκ γῆς α να τει λα σα η του Προ
δρο μου κε φα λη α κτι νας α φι η σι
της α φθαρ σι ας πιστοις τωνι α σε ων α
νω θεν συ να θροιζει την πλη θυ υν των Αγ γε
λων α κα τω θεν συ γ κα λει ται των αν θρω πων
το γε νος ο μο φω νον α να πεμψαι
δο ξαν Χριστω τω Θεω

ḥ ^M Δοξα Πατρι και γιω και Αγιω
 ω Πνευ μα τι ^Δ ^Δ Και νυν και α ει και
 εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^Δ
 ḥ ^B [,] ^Δ Το απ αι ω νος α ποκρυ φον και Αγ
 γε λοις α γνωστον μυ στη ρι ον ⁶ δι α σου
 Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται ⁶
 Θε ος εν α συ γχυ τω ε νωσει σαρ κου με νος
 και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
 τα δε ξα με νος ⁶ δι ου α να στη σας τον ^B
 πρωτο ο πλαστον ^Δ ε σωσεν εκ θα να του
 τας ψυχας η μω ω ων ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ων εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Άναγνώστης: Ἀμήν. Κτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
δούλων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωνῆς,
καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Ἄμήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
ποῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Τεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλουρας Βέροιας.